

[H. P. Johansen.]

gange har været drøftet i de senere år. Det kan således nævnes, at et tilsvarende lovforslag tre gange har været til første behandling her i landstinget og tre gange har været henvist til udvalgsbehandling. Alligevel er det ikke lykkedes at få lovforslaget vedtaget. Det er naturligvis ikke tilfældigt, at de forskellige udvalg ikke er kommet til vejs ende med sagen, og årsagen er den, at det drejer sig om regler angående ophævelse af adoptivforhold, et område, som har vist sig at være meget vanskeligt og meget ømtåligt, når der skal gøres ret og skel til begge sider, både overfor adoptivbarnet og adoptivforældrene.

Jeg skal ikke komme ind på selve lovforslaget, for det ville jo kun blive en gentagelse af, hvad der allerede er sagt her flere gange. Jeg skal blot anbefale lovforslaget til fortsat velvillig behandling i et udvalg, idet jeg håber, at det kan blive en kortvarig udvalgsbehandling. På et senere tidspunkt skal jeg altså tillade mig at foreslå, at der nedsættes et udvalg til drøftelse af sagen.

Elmquist: Jeg kan på mit partis vegne fuldstændig slutte mig til den foregående ærede ordførers udtalelser.

Lisbet Hindsgaul: Jeg skal blot henvise til mine tidligere udtalelser om tilsvarende lovforslag og kan på mit partis vegne anbefale en hurtig udvalgsbehandling.

Anna Westergaard: Siden dette høje ting sidst — og ikke for første gang — behandlede det tilsvarende lovforslag, er der af retslægerådet afgivet en omfattende og meget interessant redegørelse vedrørende de foreliggende problemer, en udtalelse, der iøvrigt væsentligt afviger fra retslægerådets første erklæring, der blev afgivet i 1948, og som nærmest blankt gik ind for det da fremsatte lovforslag.

Den nye erklæring fra retslægerådet er præget af en langt større tilbageholdenhed overfor de foreslåede nye regler, og det kan næppe undgås, at denne sidste meget grundige og meget oplysende udtalelse må forstærke indtrykket af, at det her drejer sig om et særdeles vanskeligt problem, hvis eventuelle løsning måske nok vil kræve en mindre skematisk og mindre kortfattet form end den i lovforslaget angivne, uanset det i og for sig beklagelige, at vor lovgiv-

ning derved eventuelt vil komme til at afvige fra lovgivningen i Sverige og Norge.

Hovedformålet med lovforslaget er det i sig selv rimelige, at der skabes en vis udvidet beskyttelse for adoptivforældrene, medens den nugældende lovs tendens er — og med rette — at sikre barnet. Det nye princip, man nu vil indføre i adoptionsloven, en udvidelse af adoptivforældres adgang til at frigøre sig for et adoptivbarn, kan sikkert have sin berettigelse; spørgsmålet er blot, hvor langt man i denne retning bør og tør gå. Grundbetragtningen er jo den, at adoptionen skal have karakter af et fast og varigt forhold, der skal træde i stedet for virkeligt slægtskab, og dette synspunkt må ikke fraviges, og heller ikke må hensynet til adoptivbarnet trænges i baggrunden, men det må erkendes, at den nugældende lov, hvad man altså også i de to andre nordiske lande er klar over, kan komme til at virke ubilligt tungt for adoptivforældrene, og man kan vel heller ikke se bort fra, at der kan opstå forhold, hvor det kan være i barnets ubetingede interesse, at adoptionen hæves af andre grunde end dem, der er fastsat i den nugældende lov.

Ved de behandlinger, det foreliggende problem har været genstand for, har det vist sig alt andet end let at komme til et tilfredsstillende og samlende resultat. Forhåbentlig vil dette lykkes i det kommende udvalg, og hertil vil mit parti gerne yde sin velvillige medvirken.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, lovforslaget også denne gang har fået i det høje ting. Under hensyn til det materiale, der er tilvejebragt, og til de forhandlinger, der førtes allerede i sidste samling i det da nedsatte udvalg, tror jeg, der skulde være udsigt til en snarlig løsning af problemerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

H. P. Johansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.